

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1237

15) Til undervisningsministeren af:

Majbrit Berlau (EL):

»Hvorfor ønsker regeringen at forhindre unge i at tage 10. klasse?«

Majbrit Berlau (EL):

Jeg har stillet det meget simple spørgsmål, hvorfor en regering ønsker at forhindre unge i at tage 10. klasse. Man kan sige, det måske er et lidt provokerende spørgsmål, men det er stillet ud fra en betragtning om, at regeringen anført af undervisningsministeren i øjeblikket tilrettelægger et system, hvor de unge skal hurtigt igennem uddannelsessystemet, hurtigere og hurtigere og hurtigere, så hurtigt nu, at børnehaveklassen laves om til 1., og 10. ikke skal være tilgængelig for alle unge mennesker længere, kun de unge, som det er fremgået af debatten, der ønsker en erhvervsrettet uddannelse. Jeg kunne godt tænke mig at høre ministeren, hvad det er for nogle tanker, der ligger bag. Hvorfor er det, at de unge skal paces så hårdt frem, som der lægges op til med de udkast, ministeren er kommet med?

Kl. 15.20

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Der er ingen, der skal paces frem, og der er ikke tale om, at den nye ungdomsklasse ikke er tilgængelig. Fru Majbrit Berlau brugte et forkert udtryk. Hun sagde, at vi ikke vil gøre ungdomsklassen tilgængelig for andre end dem, der vælger erhvervsuddannelserne. Jeg tror, jeg har sagt det ti gange her den sidste halve time, at der altså ikke er tale om det. Det står ingen steder.

Så kan jeg ikke forstå, hvordan fru Majbrit Berlau, som jo trods alt et eller andet sted er rundet af en social bevægelse og har hørt lidt om sociale problemer i sit hjem osv. – det tror jeg da hun har – dog kan være imod, at vi gør det allervigtigste for børnene, nemlig får dem lært at læse noget tidligere, får 95 pct. lært at læse i stedet for som i dag, hvor kun godt 80 pct. får lært at læse godt nok til, at de kan tage en uddannelse senere hen.

Majbrit Berlau (EL):

Ministeren har fuldstændig ret. Jeg er rundet af og har en baggrund med stor social bevidsthed

og social indignation. Og det er jo i virkeligheden også derfor, at jeg står her i salen i dag, for jeg er jo enig med ministeren i, at alle børn skal lære at læse, og at så mange børn som overhovedet muligt skal have en ungdomsuddannelse. Men det, som jeg er modstander af i det her forslag, er intentionen om et A- og et B-hold. For det er jo lige præcis det, der lægges op til her.

De, som kan gå videre til en ungdomsuddannelse lige efter 9. klasse, ind på de gymnasiale uddannelser, kan fluks gå videre i uddannelsessystemet og bæres på hænder og fødder, men de, som skal videre i erhvervsskolerne, skal ind i et eller andet brobygningforløb i 10. klasse. Og det er så der, de skal havne.

Der lægges der altså op til et A- og et B-hold, for de elever, der vil i gymnasiet, vil ikke vælge den 10. klasse, som ministeren lægger op til her. Og det er et problem. Det er et problem, at der ikke lægges op til, at eleverne får smagt, hvad det vil sige at gå i gymnasiet, for så fastholder vi altså, at der bliver et A- og et B-hold. Vi fastholder, at der er en vej for de boglige og en vej for dem, der ikke er så boglige. Det er en uheldig udvikling, og det påvirker min sociale indignation.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det synes jeg lød meget kringlet. Det er jo altså i dag, vi har et A- og et B-hold. Og B-holdet ser man meget lidt til især på efterskolerne, men heller ikke meget på 10.-klasses-centrene. Tallene viser jo, at der er for få af den gruppe, som kommer der.

Der er jo ikke tale om, at de andre skal holdes væk. Det er der ikke tale om. Der er tale om, at ungdomsklassen gerne skulle hjælpe nogle flere i gang med en uddannelse, og det er da det modsatte af at skabe A-hold og B-hold.

Og så er jeg glad for, at vi åbenbart er enige om, at det er godt, at flere børn får lært at læse, og at vi skal følge Læseudvalgets råd med hensyn til, hvad vi skal gøre for at hjælpe de små børn. Det glæder mig, at vi ikke behøver at diskutere det her.

Majbrit Berlau (EL):

Om det er de anbefalinger, vi skal følge, kan vi diskutere. Jeg tror, alle her i salen er enige om, at alle selvfølgelig skal lære at læse og skrive i det her land i det omfang, det er muligt, og at det skal man styrke og sætte ind på. Det behøver vi ikke diskutere.